

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

De europeiska struktur- och investeringsfonderna

Vägledning för medlemsstaterna om
belopp som dragits tillbaka, belopp som återkrävts,
belopp som ska återkrävas och belopp som inte kan
återkrävas

FRISKRIVNINGSKLAUSUL: Detta är ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar. Det ger, på grundval av tillämplig EU-lagstiftning, en teknisk vägledning för tjänstemän och myndigheter som deltar i övervakning, kontroll eller genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna om tolkningen och tillämpningen av EU:s regler på detta område. Syftet med denna vägledning är att förse kommissionens avdelningar med förklaringar och tolkningar av dessa regler i syfte att underlätta genomförandet av programmet och främja god praxis. Dessa riktlinjer påverkar inte domstolens och tribunalens tolkningar eller kommissionens beslut.

Innehållsförteckning

1.	BAKGRUND	5
1.1.	Hänvisningar till lagstiftning.....	5
1.2.	Vägledningens syfte	5
1.3.	Viktiga skillnader jämfört med perioden 2007–2013	6
2.	ÅTSKILLNAD MELLAN TILLBAKADRAGANDE OCH ÅTERKRAV	7
3.	MEDLEMSSTATERNAS SKYLDIGHET ATT FÖREBYGGA, UPPTÄCKA OCH KORRIGERA ORIKTIGHETER, INKLUSIVE BEDRÄGERI	8
3.1.	Genomförande av finansiella korrigeringar	8
3.2.	Indragning av offentligt stöd	9
3.3.	Belopp som inte kan återkrävas	10
3.4.	Upplysningar i räkenskaperna	10
4.	INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM DRAGITS TILLBAKA OCH ÅTERKRÄVTS UNDER RÄKENSKAPSÅRET (TILLÄGG 2 TILL BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN).....	10
4.1.	Förklaringar till kolumnerna (A) och (B) i tillägg 2	11
4.1.1.	Kolumn A	11
4.1.2.	Kolumn B	11
4.2.	Förklaringar till kolumnerna (C) och (D) i tillägg 2	11
4.2.1.	Kolumn C	11
4.2.2.	Kolumn D	12
5.	INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM ÅTERKRÄVTS UNDER RÄKENSKAPSÅRET I ENLIGHET MED ARTIKEL 71 I GRUNDFÖRORDNINGEN – INSATSERNAS VARAKTIGHET (TILLÄGG 4 TILL BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN)	12
6.	INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM SKA ÅTERKRÄVAS VID SLUTET AV RÄKENSKAPSÅRET (TILLÄGG 3 TILL BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN).....	12
6.1.	Förklaringar till kolumnerna (A) och (B) i tillägg 3	13
6.1.1.	Kolumn A	13
6.1.2.	Kolumn B	13
7.	INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM I SLUTET AV RÄKENSKAPSÅRET INTE KAN ÅTERKRÄVAS (TILLÄGG 5 TILL BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN).....	14
8.	UPPLYSNINGAR OM HUR BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN 1011/2014 SKA FYLLAS I.....	14
8.1.	Allmänt.....	14
8.1.1.	Information som ska lämnas på prioritetsnivå	14
8.1.2.	Format	15
8.1.3.	Växelkurser för länder utanför euroområdet	15
8.1.4.	Skrivfel och tekniska korrigeringar	15
8.1.5.	Uppdelning av belopp som dragits tillbaka och återkrävts under räkenskapsåret utifrån det räkenskapsår då utgiften deklarerades	15

8.1.6.	Upplysningar om belopp som korrigerats efter revision av insatserna i enlighet med artikel 127.1 i grundförordningen.....	15
8.1.7.	Sammanlagda/offentliga belopp.....	16
8.1.8.	Ränta.....	16
8.2.	Avdrag från räkenskaperna av belopp som kan hänföras till betalningsansökningar gjorda under räkenskapsåret.....	16
8.2.1.	Bedömning (slutförd eller ej slutförd) av utgifternas laglighet och korrekthet sedan den slutliga ansökan om mellanliggande betalning överlämnats senast den 31 juli år N-1 och före inlämnandet av räkenskaperna (senast den 15 februari år N)	16
8.3.	Tillbakadragande av belopp som anses vara oriktiga när räkenskaperna överlämnats	17
8.4.	Ärenden relaterade till återkrav av belopp som befanns vara inkorrekta när räkenskaperna lämnats in.	17
9.	VILLKOR OCH FÖRFARANDEN FÖR ATT AVGÖRA OM OINDRIVBARA BELOPP SKA ÅTERBETALAS AV MEDLEMSSTATERNA	18
10.	BELOPP SOM MEDLEMSSTATEN BESLUTAR ATT INTE ÅTERKRÄVA OCH SOM INTE ÖVERSTIGER 250 EURO I STÖD FRÅN FONDERNA.....	19
11.	SAMMANFATTNING. HANTERING AV ORIKTIGHETER SOM UPPTÄCKS I RÄKENSKAPERNA	20

LISTA ÖVER AKRONYMER OCH FÖRKORTNINGAR

Den delegerade förordningen	Kommissionens delegerade förordning (EU) nr xxx/2016 XXX 2016 om de villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra om belopp som är omöjliga att återkräva ska återbetalas av medlemsstaterna (under godkännandeförfarande)
EHFF	Europeiska havs- och fiskerifonden
ESI-fonderna	ESI-fonderna motsvarar alla europeiska struktur- och investeringsfonder. Denna vägledning gäller alla fonder med undantag för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).
ETS	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete
Genomförandeförordningen	Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1011/2014 av den 22 september 2014
Grundförordningen	Förordningen om gemensamma bestämmelser, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013

1. BAKGRUND

1.1. Hänvisningar till lagstiftning

Förordning	Artiklar
Förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser (nedan kallad <i>grundförordningen</i>)	<p>Artikel 72 h – förvaltnings- och kontrollsystem ska innehålla föreskrifter om förebyggande, upptäckande och korrigerande av oriktigheter, inklusive bedrägeri, och återkrävande av felaktigt utbetalda stödbelopp, tillsammans med eventuell ränta vid sen betalning.</p> <p>Artikel 122.2 – om belopp som betalats ut på felaktiga grunder till en stödmottagare inte kan återkrävas och detta beror på fel eller försummelse från medlemsstatens sida, ska medlemsstaten vara skyldig att återbetala de förlorade beloppen till unionens budget.</p> <p>Artiklarna 126 b och 137.1 – räkenskaperna utarbetas av den attesterande myndigheten för varje operativt program och fond. Räkenskaperna ska omfatta räkenskapsåret och de belopp som dragits tillbaka och återkrävts under räkenskapsåret, de belopp som ska återkrävas vid räkenskapsårets slut, de återkrav som gjorts i enlighet med artikel 71 under räkenskapsåret samt de belopp som inte kan återkrävas vid räkenskapsårets slut.</p> <p>Artikel 143.2 – Medlemsstaterna ska göra de finansiella korrigeringar som krävs i samband med att enskilda eller systembetingade oriktigheter upptäcks i insatser eller operativa program.</p> <p>Artikel 137–139 – Utarbetande, inlämnande av uppgifter och godkännande av räkenskaper.</p>
Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1011/2014 av den 22 september 2014	Artikel 7 – modell för räkenskaper
Kommissionens delegerade förordning (EU) nr xxx/2016 av den XX.XX.2016 om de villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra om belopp som är omöjliga att återkräva ska återbetalas av medlemsstaterna	Förvaltning av godkännandeförfarandet

1.2. Vägledningens syfte

Syftet med denna vägledning är att ge

- information om tillvägagångssättet för inlämning av uppgifter till kommissionen gällande tillbakadragande, återkrav, belopp som ska återkrävas och belopp som inte kan återkrävas med användning av tabellerna i tilläggen 2, 3, 4 och 5 av bilaga VII till genomförandeförordningen 1011/2014 om systemet för elektroniskt utbyte SFC 2014,
- kompletterande upplysningar om hur tilläggen 2, 3, 4 och 5 ska användas,
- förtydliganden om skillnaderna mellan tillbakadragande och återkrav,
- vägledning om det förfarande genom vilket en medlemsstat kan lämna in en begäran till kommissionen om att ett oindrivbart belopp, som tidigare inkluderats i attesterade konton, inte ska återbetalas till unionens budget när medlemsstaten anser att alla återkravsmöjligheter som finns tillgängliga inom den nationella institutionella och rättsliga ramen har uttömts.

1.3. Viktiga skillnader jämfört med perioden 2007–2013

Ämne/förfarande	2014–2020	2007–2013
Försäkran om att utgifterna är förenliga med tillämpliga regler	Attesterande myndighet försäkrar att utgifterna är förenliga med tillämpliga regler i räkenskaperna en gång om året, i enlighet med artikel 126 b i grundförordningen.	Attesterande myndighet intygar att utgifterna är förenliga med unionsbestämmelser och nationella regler i varje ansökan om utbetalning, i enlighet med artikel 61 i förordning (EG) nr 1083/2006.
Tidsplan för rapportering	Räkenskaper som ska översändas före den 15 februari år N ska inkludera upplysningar om belopp som dragits tillbaka, belopp som återkrävts, belopp som ska återkrävas och belopp som inte kan återkrävas i enlighet med artikel 137 i grundförordningen.	Rapporter om belopp som dragits tillbaka, belopp som återkrävts, belopp som ska återkrävas och belopp som inte kan återkrävas görs senast den 31 mars år N.
Förfarande för en medlemsstat som vill begära av kommissionen att oindrivbara belopp på över 250 euro i stöd från fonderna inte ska återbetalas	Ett parallellt förfarande till räkenskapsrapporteringen fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) xxx/2016 av den xx/xx/2016: När en medlemsstat anser att ett belopp som inte kan återkrävas och som tidigare inkluderats i attesterade konton inte ska återbetalas till unionens budget, ska den attesterande myndigheten lägga fram en separat begäran till kommissionen.	Denna begäran skulle läggas fram senast den 31 mars år N. Ingen tröskel fanns i förordningarna 2007-2013 för belopp som inte kan återkrävas.
Beslut om att inte återkräva belopp under 250 euro i stöd från fonderna (belopp för stöd av mindre betydelse)	En medlemsstat kan besluta att inte återkräva ett belopp från en stödmottagare, räntan undantagen, om beloppet inte överskrider 250 euro i stöd från fonderna. Dessa belopp behöver inte betalas tillbaka till unionens budget.	I förordningarna 2007–2013 fanns inga bestämmelser om belopp för stöd av mindre betydelse under 250 euro i stöd från fonderna.

2. ÅTSKILLNAD MELLAN TILLBAKADRAGANDE OCH ÅTERKRAV

Enligt tidigare nämnda artikel 122 i grundförordningen måste medlemsstaterna korrigera och återkräva felaktigt utbetalda belopp. Medlemsstaterna har två alternativ (i detta avseende har det grundläggande tillvägagångssättet inte förändrats sedan perioden 2007–2013):

1) Tillbakadragande: De oriktiga utgifterna dras tillbaka från programmet så snart de upptäcks genom att de dras av från nästa ansökan om mellanliggande betalning, vilket frigör EU-anslag till andra insatser.

2) Återkrav: Utgifterna står tills vidare kvar i programmet i avvaktan på resultatet av förfarandet för att återkräva det felaktigt utbetalda stödet från mottagarna, och utgifterna dras av från nästa ansökan om mellanliggande betalning när återkravet verkställs. När det gäller belopp som ska återkrävas som är inkluderade i en ansökan om mellanliggande betalning under det räkenskapsår för vilket räkenskaperna utarbetas, om de inte dras tillbaka före dess, måste den attesterande myndigheten dra av de oriktiga beloppen i redovisningen och rapportera detta i tillägg 8.

Båda alternativen (tillbakadragande och återkrav) har fördelar, nackdelar och konsekvenser som medlemsstaterna måste beakta. Ett omedelbart tillbakadragande av de oriktiga utgifterna frigör omedelbart EU-medel till motsvarande belopp som kan användas för andra insatser, men medlemsstaten ansvarar med sin nationella budget för risken att inte lyckas återkräva de felaktigt utbetalda offentliga medlen från stödmottagaren. Om tillbakadragandet skjuts upp till dess att återkravet verkställts minskar den tid under vilken EU-medlen kan återanvändas för andra stödberättigade insatser, men medlemsstaten får ett finansiellt skydd vid ett eventuellt misslyckande med att återkräva stödet från mottagaren när alla möjligheter att återkräva beloppet i enlighet med nationella institutioner och rättsliga ramar är uttömda.

De två ackumulerade beloppen för ett givet räkenskapsår, ”tillbakadraganden” och ”återkrav”, är avsedda att vara ömsesidigt uteslutande: även om medlemsstaten i normala fall går vidare med att återkräva det felaktiga stödet eller en del av stödet från dess mottagare (inklusive belopp som dragits tillbaka i en ansökan om mellanliggande betalning eller dragits av från räkenskaperna i förhållande till det aktuella räkenskapsåret), ska ett sådant uppföljande återkrav inte på nytt inkluderas i ”belopp som återkrävts” eftersom det skulle leda till överlappning och dubbelräkning mellan de redovisade beloppen. När ett tillbakadragande är genomfört är det ytterligare återkravet av det oriktiga beloppet från stödmottagaren en nationell angelägenhet.

Om de oriktiga utgifterna är kvar i programmet i avvaktan på resultatet av återkravsförfarandet i förhållande till utgifter som inkluderats i tidigare attesterade konton, kommer programansvariga myndigheter att agera i enlighet med nationell lagstiftning för att verkställa återkravet av felaktigt utbetalda belopp. Återkravet från stödmottagaren kan verkställas på följande sätt (alternativen kan kombineras):

- Stödmottagaren återbetalar det felaktigt utbetalda beloppet till programansvariga myndigheter.
- Genom avräkning, varigenom det återkrävda beloppet dras av från en senare planerad utbetalning till stödmottagaren.

Som tidigare nämnts måste den attesterande myndigheten säkerställa att endast lagliga, korrekta och berättigade utgifter är attesterade i de räkenskaper som överlämnas till kommissionen. Det är inte tillåtet att återinföra tidigare tillbakadragna eller avdragna oriktiga

utgifter i en ny ansökan om mellanliggande utbetalning, med undantag för vad som anges i artikel 137.2 av grundförordningen, enligt vilken utgifter som tidigare inkluderats i en ansökan om mellanliggande betalning är föremål för en fortlöpande utvärdering om dessa utgifters laglighet och korrekthet. Återinförande i en stödansökan för ett efterföljande räkenskapsår kan bara göras om de misstänkt oriktiga beloppen senare visar sig vara lagliga och korrekta. Om utgifter som dragits tillbaka enligt artikel 137.2 i grundförordningen senare införs i en ansökan om mellanliggande betalning, begär kommissionen att den attesterande myndigheten ser till att hålla bevisen tillgängliga för att motivera återinförandet av dessa utgifter för revision (se avsnitt 8.2.1).

3. MEDLEMSSTATERNAS SKYLDIGHET ATT FÖREBYGGA, UPPTÄCKA OCH KORRIGERA ORIKTIGHETER, INKLUSIVE BEDRÄGERI

Enligt de allmänna principerna för förvaltnings- och kontrollsystem som fastställs i artiklarna 72 h och 122.2 av grundförordningen är medlemsstaterna ansvariga för åtgärder avseende att förebygga, upptäcka och korrigera oriktigheter, inklusive bedrägeri, och återkräva felaktigt utbetalda belopp tillsammans med eventuell ränta på sena betalningar.

Grundförordningens definitioner av oriktigheter är följande:

- En ”oriktighet” är enligt definitionen i artikel 2.36 en överträdelse av unionsrätten eller nationell rätt som avser dess genomförande och som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör som medverkar till genomförandet av de europeiska struktur- och investeringsfonderna och som har lett eller skulle ha kunnat leda till en negativ ekonomisk effekt för unionens budget genom att budgeten belastas med en felaktig utgift.
- En systembetingad oriktighet är enligt definitionen i artikel 2.38 en oriktighet, som kan vara av återkommande slag, som med stor sannolikhet förekommer inom liknande insatser och som är följden av allvarliga brister i förvaltnings- och kontrollsystemens effektiva funktion, t.ex. underlåtenheten att inrätta lämpliga förfaranden i enlighet med denna förordning och de fondspecifika bestämmelserna.

I artikel 126 c i grundförordningen fastställs att den attesterande myndigheten ansvarar för att en gång om året attestera att redovisningarna är fullständiga, korrekta och sanningsenliga och att de bokförda utgifterna överensstämmer med tillämplig rätt. Räkenskaperna ska omfatta räkenskapsåret som löper mellan den 1 juli och den 30 juni (undantaget det första räkenskapsåret som löper mellan den 1 januari 2014 och den 30 juni 2015).

3.1. Genomförande av finansiella korrigeringar

Enligt den årsbaserade strategin för programmets räkenskaper måste åtskillnad göras mellan finansiella korrigeringar som inverkar antingen på utgifter som tidigare inkluderats i attesterade konton eller på utgifter som inkluderats i en ansökan om mellanliggande betalning i förhållande till det aktuella räkenskapsåret. Medlemsstaternas it-system måste ha en tillfredsställande verifieringskedja för insatser och räkenskapsår för att möjliggöra detta.

- a) I det första fallet (belopp som redan attesterats i tidigare räkenskaper) ska den finansiella korrigeringen alltid genomföras i en ansökan om mellanliggande betalning eftersom artikel 139.10 fastslår att de oriktiga belopp som upptäckts efter att

räkenskaperna inlämnats ska korrigeras i räkenskaperna för det räkenskapsår under vilket oriktigheterna upptäckts.

Medlemsstaterna har möjlighet, vilket förklaras i avsnitt 2 i denna vägledning, att vänta till dess att återkravsförfarandet slutförts innan de drar tillbaka de oriktiga utgifterna från en ansökan till kommissionen om mellanliggande betalning och betrakta dem som ett belopp som ska återkrävas inkluderat i räkenskaperna till dess återkravet verkställs.

b) Enligt artiklarna 126 b och 137.1 i grundförordningen, som motsvarar artikel 59.5 i den reviderade budgetförordningen, att den attesterande myndigheten ska utarbeta räkenskaper för varje operativt program och fond. Medlemsstaterna ska säkerställa att endast lagliga och korrekta utgifter är attesterade i de räkenskaper som överlämnas till kommissionen. Därför ska alla oriktigheter som upptäcks innan räkenskaperna lämnas in i förhållande till de utgifter som inkluderats i en ansökan om mellanliggande betalning avseende det räkenskapsår för vilket räkenskaperna utarbetas återbetalas till unionens budget. Därför ska, i det andra fallet (utgifter som ännu inte attesterats i räkenskaper till kommissionen men som inkluderats i en ansökan om mellanliggande betalning avseende det räkenskapsår för vilket räkenskaperna ännu inte överlämnats till kommissionen), den finansiella korrigeringen genomföras antingen genom att utgifterna i fråga dras tillbaka i en efterföljande ansökan om mellanliggande betalning när det fortfarande är möjligt (senast i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning som ska överlämnas mellan den 1 och 31 juli) eller genom att det oriktiga beloppet dras av direkt från räkenskaperna.

I detta avseende är det viktigt att komma ihåg att de oriktiga belopp som kan hänföras till räkenskapsåret inte får finnas kvar i de attesterade kontona och att man inte får attestera utgifter som är föremål för en pågående granskning av huruvida de är lagliga och korrekta enligt artikel 137.2 i grundförordningen. Sådana finansiella korrigeringar kan alltså inte betraktas som belopp som ska återkrävas vid tidpunkten för överlämnandet av räkenskaperna.

Den attesterande myndigheten måste också säkerställa att de belopp som kan hänföras till extrapolerad korrigering sedan förvaltande myndighet beslutat att sänka den kvarstående felprocenten under väsentlighetsnivån 2 % verkligen dragits av från räkenskaperna.

De fastställda oriktigheterna bestyrks genom slutliga kontrollrapporter eller revisionsberättelser. När det kontradiktoriska förfarandet inte slutförts vid tidpunkten för inlämnandet av räkenskaperna (utkast till slutliga kontrollrapporter eller revisionsberättelser) kommer de berörda beloppen att ”utvärderas fortlöpande” och den attesterande myndigheten ska dra av dem från räkenskaperna, men behålla möjligheten att under kommande räkenskapsår deklarerat de utgifter som senare visar sig vara lagliga och korrekta.

3.2. Indragning av offentligt stöd

När attesterande myndighet väl identifierat oriktiga utgifter och beslutat att genom tillbakadragande eller återkrav dra av dessa från senare mellanliggande betalningar/räkenskaper, måste medlemsstaten besluta om indragning av det offentliga stödet i enlighet med artikel 143 i grundförordningen.

I artikel 143.2 i grundförordningen fastställs att medlemsstaterna ska genomföra de finansiella korrigeringar som är nödvändiga i samband med att sådana enskilda eller systembetingade

oriktigheter upptäcks i insatser eller operativa program. Finansiella korrigeringar innebär att det offentliga stödet till en insats eller ett operativt program ställs in helt eller delvis. Finansiella korrigeringar ska föras in i redovisningen för det räkenskapsår då innehållandet beslutades och genomfördes. För att kunna tillämpa en proportionerlig korrigering och ett senare innehållande av det offentliga stödet ska medlemsstaten ta hänsyn till oriktigheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för fonderna eller EHFF.

Enligt artikel 143.4 kan det bidrag från fonderna som ställs in inte återanvändas för någon insats som varit föremål för korrigering, eller, när en finansiell korrigering gjorts för en systembetingad oriktighet, för någon insats som påverkas av den systembetingade oriktigheten, vilket betyder att användning i samma insats inte är möjlig när insatsen är föremål för en korrigering registrerad i räkenskaperna hos den attesterande myndigheten.

3.3. Belopp som inte kan återkrävas

Det framgår av den delegerade förordningen att om en medlemsstat anser att det inte är möjligt att återkräva ett belopp som på felaktiga grunder betalats ut till en stödmottagare och som tidigare ingått i attesterade konton som lämnats in till kommissionen och om medlemsstaten anser att beloppet inte bör återbetalas till unionens budget, kan den attesterande myndigheten lämna in en begäran till kommissionen om detta.

3.4. Upplýsingar i räkenskaperna

Alla finansiella korrigeringar som genomförts i en ansökan om mellanliggande betalning under räkenskapsåret ska redovisas i tillägg 2 till bilaga VII till genomförandeförordningen som belopp som dragits tillbaka och/eller återkrävts. Om utgifterna redan attesterats i tidigare räkenskaper kan medlemsstaten besluta att vänta tills återkravsförfarandet slutförts. De oriktiga beloppen redovisas då i tillägg 3 för belopp som ska återkrävas vid slutet av räkenskapsåret. Enligt den modell som fastställts i genomförandeförordningen ska uppgifterna redovisas utifrån det räkenskapsår då den motsvarande utgiften deklarerades.

Om det inte har varit möjligt att dra tillbaka det oriktiga beloppet i en ansökan om mellanliggande betalning ska den attesterande myndigheten omedelbart göra avdraget från räkenskaperna, och de motsvarande finansiella korrigeringarna redovisas i tillägg 8 till bilaga VII till genomförandeförordningen (avstämning av utgifterna), med förklaringar om skillnaderna i kolumnen för kommentarer. Detaljerade råd om hur tillägg 8 ska uppfyllas ges i avsnitt 3.1.1. i vägledningen om utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper. När den attesterande myndigheten drar av det oriktiga beloppet direkt från räkenskaperna och rapporterar det i tillägg 8 krävs inga ytterligare åtgärder i påföljande ansökningar om mellanliggande betalningar.

4. INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM DRAGITS TILLBAKA OCH ÅTERKRÄVTS UNDER RÄKENSKAPSÅRET (TILLÄGG 2 TILL BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN)

Uppgifterna på prioritetsnivå¹ om belopp som dragits tillbaka eller återkrävts under räkenskapsåret ska överlämnas till kommissionen enligt modellen i tillägg 2 till bilaga VII till genomförandeförordningen 1011/2014, vilket framgår av nedanstående tabell:

¹ Beroende på beräkningsunderlaget ska medfinansieringsgraden för insatsområdet tillämpas på de totala eller offentliga utgifterna för att beräkna fondens bidrag. I detta avseende ska den finansieringsplan gälla som är

Prioritering	TILLBAKADRAGANDEN		ÅTERKRAV	
	Sammanlagda stödberättigande utgifter som inkluderats i betalningsansökningar	Motsvarande offentliga utgifter	Sammanlagda stödberättigande utgifter som inkluderats i betalningsansökningar	Motsvarande offentliga utgifter
	(A)	(B)	(C)	(D)
Prioritering (regionkategori och typ av insats (ungdomssysselsättningsinitiativ), i tillämpliga fall)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

4.1. Förklaringar till kolumnerna (A) och (B) i tillägg 2

Kolumnerna ”tillbakadraganden” A och B i tillägg 2 ska användas för belopp som dragits tillbaka, med hänsyn till skillnaden mellan tillbakadraganden och återkrav, som förklaras i avsnitt 2.

4.1.1. Kolumn A

Kolumn A i tillägg 2 ska innehålla det sammanlagda beloppet för stödberättigande utgifter som dragits tillbaka under räkenskapsåret i en ansökan om mellanliggande betalning. **Ett belopp som dragits av på attesterande myndighetsnivå efter att den slutliga ansökan om mellanliggande betalning inlämnats men innan räkenskaperna lämnats till kommissionen ska inte rapporteras i tillägg 2**, men förklaras i kolumnerna för kommentarer i tillägg 8 till bilaga VII till genomförandeförordningen (tillägget om avstämning av utgifterna)².

4.1.2. Kolumn B

Siffran i kolumn B i tillägg 2 är de faktiska offentliga utgifter som motsvarar de totala stödberättigande utgifterna (i enlighet med definitionen i artikel 2.15 i grundförordningen). I vissa fall (förenklade kostnadsalternativ, t.ex. stödordning för sysselsättningsstöd) kan det totala stödberättigande beloppet ha sitt ursprung i offentliga utgifter. I dessa fall motsvarar det totala stödberättigade beloppet de offentliga utgifterna.

4.2. Förklaringar till kolumnerna (C) och (D) i tillägg 2

Kolumnen ”återkrav” ska användas för belopp som återkrävts under räkenskapsåret, med hänsyn till den åtskillnad mellan tillbakadraganden och återkrav som förklaras i avsnitt 2.

4.2.1. Kolumn C

Kolumn C innehåller det sammanlagda beloppet för de stödberättigande utgifter som dragits av som ett resultat av återkrav, vilket motsvarar de oriktiga belopp som

giltig vid tidpunkten för inlämnandet av den slutliga ansökan om mellanliggande betalning för ett visst räkenskapsår.

² Se även vägledningen om utarbetande, granskning och godkännande av räkenskaper

upptäckts eller återkrävts under räkenskapsåret. Detta är en kumulativ siffra för ett givet räkenskapsår.

4.2.2. Kolumn D

De ”motsvarande offentliga utgifter” som avses är det sammanslagna beloppet för offentliga utgifter (både samfinansiering från EU och nationell samfinansiering).

Enligt den modell som fastställs i genomförandeförordningen ska den attesterande myndigheten redovisa uppgifterna i tabellen utifrån det räkenskapsår då den motsvarande utgiften deklarerades.

5. INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM ÅTERKRÄVTS UNDER RÄKENSKAPSÅRET I ENLIGHET MED ARTIKEL 71 I GRUNDFÖRORDNINGEN – INSATSERNAS VARAKTIGHET (TILLÄGG 4 TILL BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN)

Prioritering	ÅTERKRAV	
	Sammanlagda stödberättigande utgifter (A)	Motsvarande offentliga utgifter (B)
Prioritering (regionkategori och typ av insats (ungdomssysselsättningsinitiativ), i tillämpliga fall)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

Artikel 71 i grundförordningen handlar om insatsernas varaktighet. Om detta krav inte uppfylls ska felaktigt utbetalade belopp avseende insatsen i fråga återkrävas av medlemsstaten i förhållande till den period under vilken kraven inte har uppfyllts. Uppgifterna om belopp som efter återkrav betalats tillbaka i enlighet med artikel 71 måste överlämnas till kommissionen enligt modellen i tillägg 4 till bilaga VII till genomförandeförordningen (EU) nr 1011/2014 och inte innefatta de belopp som redovisas i tillägg 2 till bilaga VII till genomförandeförordningen (EU) nr 2011/2014.

6. INLÄMNANDE AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM SKA ÅTERKRÄVAS VID SLUTET AV RÄKENSKAPSÅRET (TILLÄGG 3 TILL BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN)

Prioritering	Sammanlagda stödberättigande utgifter (A)	Motsvarande offentliga utgifter (B)
Prioritering (regionkategori och typ av insats (ungdomssysselsättningsinitiativ), i tillämpliga fall)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

Uppgifterna på prioritetnivå om belopp som ska återkrävas vid slutet av räkenskapsåret ska överlämnas till kommissionen enligt modellen i tillägg 3 till bilaga VII till genomförandeförordningen (EU) nr 1011/2014.

Belopp som enligt redovisningarna ska återkrävas ("pågående återkravsärenden") avser belopp som attesterats i tidigare räkenskaper och för vilka betalningskrav har utfärdats till stödmottagarna, men som vid räkenskapsårets slut ännu inte återbetalats av stödmottagarna.

Uppgifter om belopp som ska återkrävas vid slutet av räkenskapsåret skiljer sig alltså från de belopp som redovisas enligt ovanstående tillägg 2 (belopp som dragits tillbaka och belopp som återkrävts under räkenskapsåret) och tillägg 4 (belopp som återkrävts under räkenskapsåret i enlighet med artikel 71 i grundförordningen (insatsernas varaktighet)) och från de belopp som dragits av från räkenskaperna och rapporterats i tillägg 8.

De uppgifter som redovisas i tillägg 3 härrör från den attesterande myndighetens register över fordringar. Den visar situationen vid slutet av räkenskapsåret. Uppdelningen av de belopp som ska återkrävas utefter räkenskapsår genomförs alltså för revisionsändamål.

6.1. Förklaringar till kolumnerna (A) och (B) i tillägg 3

6.1.1. Kolumn A

I kolumn A i tillägg 3 ska det totala beloppet för stödberättigande utgifter redovisas kumulativt. Det betyder att belopp som redovisades som pågående återkravsärenden under föregående räkenskapsperiod återigen ska redovisas som pågående återkravsärenden (dvs. belopp som ska återkrävas) för räkenskapsperioden i fråga, om de inte redan återkrävts (i vilket fall de ska redovisas som återkrävda i tillägg 2) eller inte kan återkrävas (i vilket fall de ska redovisas som oindrivbara).

Det bör påpekas att belopp som ska återkrävas i enlighet med artikel 71 (insatsernas varaktighet) vid slutet av räkenskapsåret också ska inkluderas i denna tabell.

Pågående återkravsärenden kan, sedan de nationella myndigheterna uttömt återkravsmöjligheterna inom de nationella institutionella och rättsliga ramarna, betraktas som oindrivbara. När så är fallet ska de belopp som inte kan återkrävas inte längre redovisas enligt tillägg 3 som belopp som ska återkrävas vid slutet av räkenskapsåret, utan ska i slutet av räkenskapsåret i stället redovisas som oindrivbara (tillägg 5 – se avsnitt 6 nedan).

6.1.2. Kolumn B

De "motsvarande offentliga utgifter" som avses i kolumn B i tillägg 3 är det belopp som motsvarar offentliga utgifter (både samfinansiering från EU och nationell samfinansiering)

7. INLÄMNING AV UPPGIFTER OM BELOPP SOM I SLUTET AV RÄKENSKAPSÅRET INTE KAN ÅTERKRÄVAS (TILLÄGG 5 TILL BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN)

Prioritering	BELOPP SOM INTE KAN ÅTERKRÄVAS		
	Sammanlagda stödberättigande utgifter (A)	Motsvarande offentliga utgifter (B)	Kommentarer (obligatoriska) (C)
Prioritering (regionkategori och typ av insats (ungdomssysselsättningsinitiativ), i tillämpliga fall)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="S" maxlength="1500" input="M">

Redovisningen vid slutet av räkenskapsåret av belopp på prioriteringsnivå som inte kan återkrävas, *i förhållande till felaktigt utbetalda stödbelopp som attesterats i räkenskaper som tidigare överlämnats till kommissionen*, måste översändas till kommissionen enligt modellen i tillägg 5 till bilaga VII till genomförandeförordningen (EU) nr 1011/2014. De belopp som ska redovisas är inte kumulativa från år till år. Det betyder att oindrivbara belopp som redovisats i tidigare räkenskaper inte ska inkluderas i räkenskaperna för den aktuella räkenskapsperioden, eftersom de redan godkänts i räkenskaper under föregående år (se avsnitt 8).

När det gäller oindrivbara belopp redovisade i tillägg 5 ansvarar medlemsstaten för att återbetala beloppet i fråga till unionens budget, om man inte före den 15 februari lämnat in en begäran till kommissionen om att unionens budget ska bära sin del av de finansiella konsekvenserna enligt förfarandet i den delegerade förordningen. På begäran av den berörda medlemsstaten kan kommissionen undantagsvis förlänga tidsfristen till den 1 mars.

Såsom framgår av tillägg 5 är avsnittet för kommentarer i den sista kolumnen obligatoriskt. Kolumnen för kommentarer bör innehålla information om det sammanlagda oindrivbara beloppet för insatsområden som, enligt medlemsstaten, bör belasta unionens budget. Det går också att lägga till förtydligande kommentarer som stöd för denna begäran.

De uppgifter som lämnas i tillägg 5 om oindrivbara belopp på prioritetnivå redovisas i informationssyfte och frigör inte medlemsstaten från kravet att återbetala ett oindrivbart EU-stöd till unionens budget. En medlemsstats begäran till kommissionen om att inte återbetala oindrivbara belopp till unionens budget måste åtföljas av ett separat parallellt förfarande enligt de bestämmelser som fastställts i den delegerade förordningen (se avsnitt 8).

8. UPPLYSNINGAR OM HUR BILAGA VII TILL GENOMFÖRANDEFÖRORDNINGEN 1011/2014 SKA FYLLAS I

8.1. Allmänt

8.1.1. Information som ska lämnas på prioritetnivå

Samtliga belopp i tilläggen till bilaga VII till genomförandeförordningen (EU) nr 1011/2014 för räkenskaperna ska slås samman för varje prioritetnivå och, om det är tillämpligt, för varje regionkategori och typ av insats när det gäller ungdomssysselsättningsinitiativ.

8.1.2. *Format*

Alla belopp redovisas i euro, med högst två decimaler.

8.1.3. *Växelkurser för länder utanför euroområdet*

Enligt artikel 133 i grundförordningen ska de medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta på dagen för ansökan om utbetalning räkna om utgiftsbeloppen i den nationella valutan till euro. Dessa belopp ska räknas om till euro med hjälp av kommissionens månatliga växelkurs för den månad under vilken utgifterna bokfördes av den attesterande myndigheten för det berörda operativa programmet.

När euro blir valuta i en medlemsstat ska det omräkningsförfarande som anges i punkt 1 fortsätta att gälla för alla utgifter som den attesterande myndigheten bokfört före den dag då den fasta omräkningskursen mellan den nationella valutan och euron trädde i kraft.

8.1.4. *Skrivfel och tekniska korrigeringar*

Korrigeringar som görs av tekniska skäl eller på grund av skrivfel betraktas inte som finansiella korrigeringar och ska därför inte inkluderas i redovisningarna över utgifter som dragits tillbaka och återkrävts, pågående återkravsärenden och belopp som inte kan återkrävas. En tillfredsställande verifieringskedja ska dock finnas i den attesterande myndighetens bokföringssystem.

Vad gäller belopp som inkluderats i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning under det räkenskapsår för vilket räkenskaperna utarbetas, måste dessa negativa justeringar dras av från räkenskaperna och redovisas i tillägg 8 för att utgifterna ska kunna stämmas av.

Negativa justeringar, som alltså minskar de redovisade utgifterna i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning, kan som regel göras i räkenskaperna. Positiva justeringar bör korrigeras i en senare ansökan om mellanliggande betalning och inte i räkenskaperna.

8.1.5. *Uppdelning av belopp som dragits tillbaka och återkrävts under räkenskapsåret utifrån det räkenskapsår då utgiften deklarerades*

Den attesterande myndighetens räkenskapshandlingar ska möjliggöra en faktisk och tidsmässig avstämning av samtliga belopp som redovisas i tilläggen till bilaga VII till genomförandeförordningen.

När det gäller den tidsmässiga avstämningen ska den attesterande myndigheten kunna fastställa sambandet mellan de oriktiga utgifterna och det räkenskapsår de avser. Om den förvaltande myndigheten under år N+1 till exempel drar tillbaka eller återkräver utgifter som attesterats i räkenskaperna för räkenskapsår N, ska motsvarande utgifter som inte är stödberättigade redovisas som belopp som korrigerats i förhållande till år N i räkenskaperna för räkenskapsår N+1 (se undertabellerna: Uppdelning av belopp som dragits tillbaka och återkrävts under räkenskapsåret utifrån räkenskapsår då den motsvarande utgiften deklarerades).

8.1.6. *Upplysningar om belopp som korrigerats efter revision av insatserna i enlighet med artikel 127.1 i grundförordningen*

När tilläggen 2, 3, 4 och 8 till bilaga VII till grundförordningen fylls i ska den attesterande myndigheten redogöra för de belopp som korrigerats efter revision av insatserna i enlighet med artikel 127.1 i grundförordningen.

För att överensstämna med revisionsuttalandet och den årliga kontrollrapporten (EGESIF_15-0002-02 av den 9 oktober 2015)³ och för att revisionsmyndigheten ska ha en tillfredsställande verifieringskedja att tillgå i beräkningen av den kvarstående felfrekvensen, kan det belopp som redovisas när insatserna granskats även inkludera medlemsstatens finansiella korrigeringar efter revisionsmyndighetens urval om dessa korrigeringar gjorts i syfte att minska de risker som identifierats av revisionsmyndighetens sammanlagda beräknade felfrekvens. Ett typiskt exempel är när korrigeringar görs på grundval av förvaltningsmyndighetens arbete med att fastställa omfattningen av systembetingade felaktigheter som upptäckts av revisionsmyndigheten i dess revisioner av insatser.

8.1.7. Sammanlagda/offentliga belopp

När tilläggen till bilaga VII till genomförandeförordningen fylls i ska den attesterande myndigheten alltid redovisa de sammanlagda och de offentliga beloppen (även om beräkningsunderlaget är offentligt ska den attesterande myndigheten alltid redovisa de sammanlagda utgifterna). Om uppgifter saknas i en kolumn kan det leda till att kommissionens godkännande av räkenskaperna försenas.

8.1.8. Ränta

Enligt artikel 122.2 i grundförordningen ska medlemsstaterna dra tillbaka felaktigt utbetalda belopp tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. Dröjsmålsräntor påförs normalt om återbetalning sker när tidsfristen som fastställts i betalningskraven löpt ut. Räntor som intjänats på försenade betalningar ska läggas på återkrävda belopp.

8.2. Avdrag från räkenskaperna av belopp som kan hänföras till betalningsansökningar gjorda under räkenskapsåret

8.2.1. *Bedömning (slutförd eller ej slutförd) av utgifternas laglighet och korrekthet sedan den slutliga ansökan om mellanliggande betalning överlämnats senast den 31 juli år N-1 och före inlämnandet av räkenskaperna (senast den 15 februari år N)*

Belopp som inte inkluderats i den slutliga ansökan om mellanliggande betalning för ett räkenskapsår kan bli föremål för bedömning av utgifternas laglighet och korrekthet, efter inlämnande av den slutliga ansökan om mellanliggande betalning och före inlämnandet av räkenskaperna den 15 februari år N.

a) Om bedömningen avseende lagligheten eller korrektheten *har slutförts* innan räkenskaperna sänts till kommissionen (den 15 februari år N) är följande scenarier möjliga:

- Om beloppen bekräftats vara stödberättigande kan de attesteras i räkenskaperna.
- Om beloppen inte anses vara stödberättigande ska de dras av från räkenskaperna och inte tas med i beräkningen av betalningsbalansen. Dessa avdrag ska bifogas i tillägg 8 till bilaga VII till genomförandeförordningen (avstämning av utgifterna) med tillhörande förklaringar om skillnaderna i kolumnen för kommentarer.

b) Om bedömningen avseende lagligheten eller korrektheten *inte har slutförts* (se artikel 137.2 i grundförordningen) innan räkenskaperna sänts till kommissionen (den 15 februari år

³ Se s. 15 sista stycket.

N) ska dessa belopp dras av från räkenskaperna och därför inte tas med i beräkningen av balansen. Dessa avdrag ska bifogas i tillägg 8 till bilaga VII till genomförandeförordningen (avstämning av utgifterna) med tillhörande förklaringar om skillnaderna i kolumnen för kommentarer.

Beroende på bedömningens resultat är följande två scenarier möjliga:

- De belopp som bedöms vara stödberättigande kan enligt artikel 137.2 i grundförordningen inkluderas i en ansökan om mellanliggande betalning i ett efterföljande räkenskapsår.
- Om beloppen inte anses vara stödberättigande krävs inga ytterligare åtgärder.

8.3. Tillbakadragande av belopp som anses vara oriktiga när räkenskaperna överlämnats

Enligt artikel 139.10 i grundförordningen kan medlemsstaterna ersätta oriktiga belopp som upptäcks när räkenskaperna inlämnats, om inte kommissionen eller Europeiska revisionsrätten före medlemsstaten upptäckt allvarliga brister i effektiv funktion, förvaltning och kontrollsystem varvid artikel 144 och 145 om finansiella korrigeringar ska tillämpas.

Ersättning av utgifter regleras i artikel 143 i grundförordningen.

Om till exempel en oriktighet upptäcks av medlemsstaten i mars 2017 efter inlämnandet av räkenskaperna den 15 februari 2017 (när det gäller utgifter attesterade under räkenskapsperioden 1.7.2015 – 30.6.2016) ska medlemsstaten vidta följande korrigerande åtgärder:

1. Medlemsstaten måste dra tillbaka ett motsvarande utgiftsbelopp från en efterföljande ansökan om mellanliggande betalning (i till exempel juni 2017) och kan ersätta det med nya korrekta utgifter.
2. De hänförliga räkenskaperna (1.7.2016–30.6.2017) måste återspegla dessa korrigeringar (redovisa tillbakadraganden av oriktiga belopp från föregående räkenskapsår i tillägg 2 och redovisa korrekta utgifter i tillägg 1).

Ett liknande exempel när återkravsalternativen används av en medlemsstat illustreras i avsnitt 8.4 nedan.

8.4. Ärenden relaterade till återkrav av belopp som befanns vara inkorrekta när räkenskaperna lämnats in.

Exempel: motsvarande utgifter har införts i bilaga 1 till räkenskaperna (till exempel 1.7.2015 – 30.6.2016)

a) Om ett belopp som tidigare attesterats i räkenskaper som inlämnats till kommissionen återkrävs (till exempel i september 2017) ska det dras av från en efterföljande betalningsansökan (till exempel i december 2017) och rapporteras enligt tillägg 2 till räkenskaperna i förhållande till den redovisningsperiod under vilken återkravet ägde rum (1.7.2017–30.6.2018 och som avser räkenskaper som ska lämnas in senast den 15 februari 2019).

b) Om beloppet fortfarande ska återkrävas (den 30.6.2018 till exempel) ska det rapporteras enligt tillägg 3 för de räkenskaper som rör den redovisningsperiod under vilken återkravsärendet anses vara pågående (1/7/2017–30/6/2018 och som avser räkenskaper som ska lämnas in den 15/2/2019). Ett belopp som kvarstår att återkräva under flera successiva redovisningsperioder ska deklarerats på nytt i alla räkenskaper.

c) Om beloppet när alla möjligheter för återkrav som finns tillgängliga inom den nationella institutionella och rättsliga ramen har uttömts (se scenario b) inte kan återkrävas och är att betrakta som oindrivbart (i mars 2018 till exempel), ska det rapporteras i tillägg 5 under de konton som är relaterade till den redovisningsperiod under vilken beloppet förklarades oindrivbart (1.7.2017–30.6.2018 och som avser konton som ska inlämnas senast den 15.2.2019). Resultatet av kommissionens bedömning av oindrivbara belopp kan vara att:

– Det belopp som inte kan återkrävas inte ska återbetalas till unionens budget eftersom kommissionen dragit slutsatsen att medlemsstaten inte gjort sig skyldig till fel eller oaktsamhet (se tillämpliga villkor och förfaranden för att avgöra om oindrivbara belopp ska återbetalas av medlemsstaterna i avsnitt 9 nedan).

– Om det oindrivbara beloppet ska belasta medlemsstatens budget ska det dras tillbaka från medlemsstatens nästa ansökan om mellanliggande betalning (i december 2018 till exempel) och rapporteras under tillägg 2 (tillbakadraganden) i motsvarande räkenskaper (räkenskaper för perioden 1.7.2018–30.6.2019 och relaterade till räkenskaper som ska inlämnas senast den 15.2.2020).

Dröjsmålsräntor kan påföras av medlemsstaterna när återkravet verkställts efter att tidsfristen som fastställts i betalningskraven löpt ut. Dessa räntor ska läggas till det belopp som dras av från de utgifter som deklarerats till kommissionen.

9. VILLKOR OCH FÖRFARANDEN FÖR ATT AVGÖRA OM OINDRIVBARA BELOPP SKA ÅTERBETALAS AV MEDLEMSSTATERNA

De villkor och förfaranden som ska tillämpas för att avgöra om oindrivbara belopp ska återbetalas av medlemsstaterna fastställs i den delegerade förordningen: om en medlemsstat anser att det inte är möjligt att återkräva ett belopp som på felaktiga grunder betalats ut till en stödmottagare och som tidigare ingått i attesterade konton som lämnats in till kommissionen och om den anser att beloppet inte ska återbetalas till unionens budget, ska den attesterande myndigheten lämna in en begäran om detta till kommissionen. En sådan begäran kan endast gälla belopp som tidigare attesterats i räkenskaper som lämnats in till kommissionen.

Denna begäran ska lämnas in av den attesterande myndigheten för varje insatsnivå och räkenskapsår enligt det format som beskrivs i bilagan till ovannämnda delegerade förordning senast den 15 februari i systemet för elektroniskt utbyte SFC 2014 (dvs. inom samma tidsfrist som för inlämnandet av räkenskaperna).

När en begäran emottagits i SFC granskas varje ärende i tabellen av kommissionens avdelningar. Särskilda omständigheter samt institutionella och rättsliga ramar i medlemslandet beaktas också. Den delegerade förordningen innehåller en förteckning över faktorer som visar på att medlemsstaten gjort sig skyldig till fel eller oaktsamhet. Förteckningen är endast vägledande och inte uttömmande. Enligt den delegerade förordningen kan faktorer utöver dem som finns i förteckningen beaktas om de visar att fel eller oaktsamhet begåtts.

Efter denna granskning senast den 31 maj det år under vilket räkenskaperna inlämnats kommer kommissionen antingen att

- a) skriftligen begära att medlemsstaten lämnar in ytterligare uppgifter om de administrativa och rättsliga åtgärder som vidtagits för att återkräva unionsbidrag som betalats ut på felaktiga grunder till stödmottagarna, eller
- b) skriftligen informera den berörda medlemsstaten om sin avsikt att fortsätta sitt återkravsförfarande.

Om kommissionen inte gjort endera senast den 31 maj ska medlemsstaten inte återbetala unionsbidragen.

Tidsfristen den 31 maj ska inte tillämpas på de oriktigheter som föregår en konkurs eller fall som rör misstänkta bedrägerier.

När kommissionen begär information från en medlemsstat ska denna begäran besvaras inom tre månader. Om medlemsstaten inte överlämnar de ytterligare upplysningar såsom begärts, ska kommissionen fortsätta sin bedömning utifrån den informationen som finns tillgänglig.

Inom tre månader efter det att kommissionen fått svar från medlemsstaten, eller om inget svar inkommit inom tidsfristen, ska kommissionen informera medlemsstaten om huruvida den anser att medlemsstaten ska återbetala unionsstödet, redogöra för hur den kommit fram till slutsatsen och begära att medlemsstaten lämnar sina synpunkter inom två månader.

Inom sex månader efter att tidsfristen för observationer av medlemsstaten löpt ut ska kommissionen avsluta sin bedömning och, när den håller fast vid slutsatsen att unionsbidraget ska återbetalas av medlemsstaten, fatta ett beslut.

För att beräkna storleken på det unionsbidrag som medlemsstaten ska återbetala ska medfinansieringsgraden för varje insatsnivå i enlighet med den gällande finansieringsplanen vid tidpunkten för begäran gälla. Om det oindrivbara beloppet ska belasta medlemsstatens budget ska det dras tillbaka från medlemsstatens efterföljande ansökan om betalning.

10. BELOPP SOM MEDLEMSSTATEN BESLUTAR ATT INTE ÅTERKRÄVA OCH SOM INTE ÖVERSTIGER 250 EURO I STÖD FRÅN FONDERNA

När det gäller belopp under 250 euro (eller en eventuellt lägre gräns fastställd av medlemsstaten) i stöd från fonderna som en medlemsstat beslutat att inte återkräva, behöver inga upplysningar lämnas till kommissionen enligt den delegerade förordningen.

Tröskeln på 250 euro ska beräknas för varje insats (enligt definitionen i artikel 2 i grundförordningen) och räkenskapsår.

Av detta följer att kommissionen inte kommer att genomföra några bedömningar avseende möjliga fel eller oaktksamheter begångna av medlemsstaten för belopp lägre än 250 euro i stöd från fonderna, vilket föreskrivs i den delegerade förordningen.

Belopp lägre än 250 euro i stöd från fonderna ska inkluderas i tillägg 1 i räkenskaperna men behöver inte redovisas i tillägg 5 till bilaga VII till genomförandeförordningen (EU) nr 1011/2014, eftersom sådana belopp för stöd av mindre betydelse som medlemsstaten beslutat att inte återkräva inte i sig kategoriseras som oindrivbara.

När det gäller program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete som regleras av rådets⁴ och Europaparlamentets förordning (EU) nr 1299/2013 (nedan kallade *ETS-program*) kan de medlemsstater och tredjeländer som deltar i ett givet ETS-program besluta att varken den samordnande stödmottagaren eller programmets förvaltande myndighet är tvungen att återkräva ett belopp som betalats ut på felaktiga grunder, om beloppet exklusive räntor inte överstiger 250 euro i bidrag från fonderna.

11. SAMMANFATTNING. HANTERING AV ORIKTIGHETER SOM UPPTÄCKS I RÄKENSKAPERNA

Sammanfattningsvis ska finansiella korrigeringar av upptäckta felaktiga belopp genomföras i räkenskaperna enligt följande:

1. Oriktigheter som kan hänföras till utgifter som attesterats ett givet räkenskapsår och som upptäcks innan den slutliga ansökan om mellanliggande betalning inlämnats ska behandlas som tillbakadraganden eller återkrävda belopp, och därför minska de deklarerade utgifterna i ansökan om mellanliggande betalning och ska därefter redovisas i tillägg 2 till räkenskaperna.
2. Oriktigheter som kan hänföras till utgifter som attesterats under ett givet räkenskapsår och som upptäcks efter det att den slutliga ansökan om mellanliggande betalning lämnats in men före inlämnandet av räkenskaperna ska minska de utgifterna som redovisas i tillägg 1 till räkenskaperna och förklaras i tillägg 8. Inga ytterligare åtgärder är nödvändiga varken i tillägg 2 till räkenskaperna eller i efterföljande års ansökningar om mellanliggande betalningar.
3. Oriktigheter som upptäcks efter inlämnandet av räkenskaperna kan behandlas som tillbakadraganden eller återkrävda belopp och ska därför dras av från en ansökan om mellanliggande betalning för det räkenskapsår under vilket oriktigheterna upptäckts samt redovisas i tillägg 2 för de räkenskaper under det räkenskapsår då beloppen drogs av).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete, EUT L 347, 20.12.2013, s. 259.